

Proves d'aptitud personal

Graus d'educació infantil i primària

Competència comunicativa i raonament crític

Sèrie 1

Qualificació		
Secció 1	Part 1	
	Part 2	
Secció 2		
Secció 3		
Suma de les notes (qualificació sobre 100)		
Qualificació sobre 10		
Qualificació final		

UAB

Universitat Autònoma
de Barcelona

 **Universitat
de Girona**

Universitat de Lleida

**UNIVERSITAT
ROVIRA I VIRGILI**

**UNIVERSITAT
RAMON
LLULL**

**UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA**

UIC
barcelona

*Universitat
Abat Oliba CEU*

Convocatòria 2017

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta de qualificació

Ubicació del tribunal

Aquesta prova consta de tres seccions:

Secció 1. Comprensió lectora (qüestions 1-8)

Secció 2. Expressió escrita (qüestió 9)

Secció 3. Domini del sistema lingüístic (qüestió 10)

Tingueu en compte les observacions següents:

1. És obligatori respondre en català.
 2. La prova avalua la capacitat d'expressar-se correctament. Per aquest motiu, es penalitzaran els errors normatius d'ortografia, de lèxic, de morfologia i de sintaxi amb un descompte d'1 punt per errada (la puntuació total de la prova són 100 punts).
 3. Escriviu les respostes en l'espai assignat. Podeu utilitzar la pàgina 11 per a fer esquemes, esborranys, etc., però tingueu en compte que no es corregiran en cap cas.
-

SECCIÓ 1. COMPREENSIÓ LECTORA

Llegiu aquest text i responeu a les qüestions que us plantegem tot seguit.

El dilema de l'assassí a la porta

No fa gaire, seguint els passos de Jonathan Swift i el seu pamflet *L'art de la mentida política*, del 1712, vaig escriure un article sobre els grans mentiders i em vaig referir a l'antiquíssima disputa entre moderats i rigoristes. Els primers reconeixen que, en última instància, és admissible dir unes quantes mentides (per exemple, en nom de la diplomàcia o la cortesia), mentre que el segon grup sempre ha mantingut que no s'ha de mentir mai, ni tan sols per salvar la vida a algú.

Va ser sant Agustí, que era rigorista, qui va plantejar el clàssic dilema de «l'assassí a la porta»: un pobre desgraciat, que busca refugi a casa teva, et diu que un terrible assassí el persegueix, i accedeixes a amagar-lo. Al cap d'una estona arriba l'assassí i et pregunta on és l'home que cerca. Què has de fer? El sentit comú ens indica que cal mentir i dir-li que no sabem on és, o que l'hem vist encaminar-se cap a un altre lloc. Però el rigorista et dirà que, com que no s'ha de mentir en cap circumstància, li has de confessar que la víctima és a casa teva. Naturalment, amb el temps les conviccions han canviat i avui dia aquest dilema ja no ens sembla ni de lluny tan espinós: ens podem limitar a no revelar cap informació a l'assassí sense mentir-li obertament. En general, però, els rigoristes no s'han mogut mai ni un mil·límetre de la seva oposició radical a la mentida.

Això ens porta a Immanuel Kant, un dels més famosos exponents de la posició rigorista.

M'agradaria destacar que Kant va ser també una de les ments més brillants de la història de la filosofia. Però de vegades, com Homer, tenia unes sortides que en l'actualitat encara ens deixen perplexos. Una de les més conegudes és la condemna de la música com a art inferior a *La crítica del judici* (1790). Segons Kant, la música és només una art «agradable» perquè «es limita a afalagar els sentits», a diferència de les «arts formatives», com la pintura, l'escultura i l'arquitectura, que fan una impressió que perdura. També va assenyalar que la música molesta els qui no la volen sentir: la va comparar amb els mocadors perfumats que els homes portaven abans a la butxaca, que deixaven a tothom ben marejat quan els feien servir.

Pel que fa al dilema de l'assassí que pregunta si la víctima que busca és a casa teva, Kant exposa un argument d'allò més insòlit. A *Sobre el suposat dret de mentir per motius altruistes* (1797), afirma: «Si impedeixes un assassinat dient una mentida, esdevens jurídicament responsable de totes les conseqüències que se'n derivin; però si et mantens rigorosament fidel a la veritat, la justícia no et podrà fer mai res, siguin quines siguin les conseqüències. Si respones amb sinceritat a la pregunta de l'assassí, pot ser que l'home s'hagi escapat per no ensopegar amb el seu perseguidor i que, per tant, el crim no s'arribi a cometre. Però si menteixes i li dius que no és a casa quan el cert és que ha fugit sense que tu ho sàpigues, i si aleshores l'assassí el troba i el mata, et podrien acusar de ser el causant de la mort.

Perquè si li haguessis dit la veritat, potser els veïns haurien capturat l'assassí mentre regirava la casa i, així, s'hauria impedit el crim. Així doncs, qui diu una mentida, per molt ben intencionada que sigui, ha de respondre de les conseqüències que se'n derivin, per imprevisibles que siguin, i ha de pagar la pena que correspongui, fins i tot davant dels tribunals».

Espero que Kant no fos mai castigat pel fet de mentir per «motius altruistes». Pel que fa a la seva fe en aquests hipotètics veïns, si tinguessin la mateixa valentia que Kant, la víctima estaria irremissiblement sentenciada.

Per què estic explicant aquesta història, que hauria estat generós oblidar (pel bé del llegat de Kant)? L'estupidesa sempre m'ha fascinat, però veure que en els escrits dels grans homes hi apareixen manifestacions d'estupidesa és com experimentar una visió redemptora: el fet que fins i tot els genis puguin dir bestieses és una gran font de consol per a tots nosaltres, que cada dia dubtem del nostre sentit comú.

Umberto Eco. *Ara* [en línia] (27 gener 2012)

Part 1 (qüestions 1-5)

Tenint en compte el text que heu llegit, trieu la resposta correcta en cada cas.

[15 punts: 3 punts per cada resposta correcta; 0 punts per les qüestions no contestades, i -1,5 punts per cada resposta incorrecta]

1. La finalitat de l'article d'Umberto Eco és
 - a) criticar la posició dels rigoristes.
 - b) mostrar una certa comprensió per les afirmacions estúpides que poden sostenir fins i tot els genis.
 - c) informar sobre la diferència entre moderats i rigoristes respecte a la mentida.
2. En aquest article se citen diversos autors: Jonathan Swift, sant Agustí, Homer i Immanuel Kant.
 - a) Tots tenen la mateixa posició respecte a la mentida.
 - b) Swift és rigorista i els altres, moderats.
 - c) Kant i sant Agustí mantenen una actitud rigorista, mentre que de Swift no en sabem la posició.
3. Les ments brillants de vegades tenen sortides fora de to. A tall d'exemple, Umberto Eco cita uns quants autors.
 - a) És el cas d'Homer i Kant.
 - b) És el cas de Kant i sant Agustí.
 - c) És el cas de Kant, Homer i sant Agustí.
4. Umberto Eco explica que, segons Kant, la música és una art inferior, perquè «es limita a afalagar els sentits». Assenyala que pot molestar els qui no la volen sentir. El mateix passa amb el perfum, que pot ofendre a qui no li agrada.
 - a) Aquest exemple serveix a l'autor per a reforçar la tesi dels rigoristes respecte a la mentida.
 - b) Aquesta idea mostra la falta de sentit comú dels filòsofs que es perden en les seves teories.
 - c) Aquesta és una mostra que fins i tot les ments brillants poden tenir idees estúpides.

5. Segons Kant,
- a)** si delates la víctima (dies la veritat) i l'assassí la mata, ets jurídicament responsable de l'assassinat.
 - b)** si haguessis dit la veritat la víctima s'hauria salvat.
 - c)** si no delates la víctima (menteixes) però l'assassí l'acaba matant, ets jurídicament responsable de l'assassinat.

Espai per al corrector/a				
Secció 1. Part 1		Correcta	No contestada	Incorrecta
	Qüestió 1			
	Qüestió 2			
	Qüestió 3			
	Qüestió 4			
	Qüestió 5			
	Suma			
	Total de les qüestions*			

* Aquest total no pot ser inferior a 0 punts.

Part 2 (questions 6-8)

Responen a les qüestions següents, relatives al text que heu llegit, d'una manera sintètica i amb les vostres paraules. Escriviu, com a màxim, 50 paraules per resposta.

[15 punts: 5 punts per cada resposta si és correcta i està ben formulada; 2,5 punts si és correcta però hi manca o hi sobra informació o té problemes d'expressió, i 0 punts si és incorrecta]

- Identifiqueu quines són les posicions que es descriuen en el text i quins autors podem identificar amb cadascuna, segons Umberto Eco.
- Considereu que Umberto Eco comparteix l'opinió de Kant sobre la música? Per què?
- Sant Agustí planteja el dilema de l'assassí a la porta per justificar la seva posició respecte a la mentida. Expliqueu-la breument.

Espai per al corrector/a				
Secció 1. Part 2		Correcta i ben formulada	Correcta però amb problemes	Incorrecta o no contestada
	Qüestió 6			
	Qüestió 7			
	Qüestió 8			
	Recompte			
	Suma			
	Descompte per faltes			
	Total de les qüestions			

SECCIÓ 2. EXPRESSIÓ ESCRITA

[50 punts. Es valorarà l'adequació, la coherència i la cohesió del text.]

9. Escriviu un article divulgatiu per a una publicació a partir del text «El dilema de l'assassí a la porta».

L'article ha de complir els requisits següents:

- Cal que tingui un títol adequat.
- Ha d'exposar els temes o la problemàtica que presenta el text que heu llegit.
- Ha de reflexionar sobre aquests temes o aquesta problemàtica.

També podeu posicionar-vos respecte del dilema o la paradoxa que es plantegen o proposar un nou exemple que convidi a reflexionar.

Els arguments que aporteu s'han de basar en el text que heu llegit i també en els vostres coneixements culturals.

L'article ha de tenir una extensió entre 250 i 300 paraules. Anoteu al final el nombre de paraules que heu escrit.

Espai per al corrector/a			
Secció 2	Adequació	a	
		b	
		c	
	Coherència	a	
		b	
		c	
	Cohesió	a	
		b	
		c	
	Suma		
	Descompte per faltes		
	Total		

SECCIÓ 3. DOMINI DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC

[20 punts: 0,75 punts per cada error detectat degudament; 0,75 punts per cada correcció adequada, i 0,5 punts per cada justificació ben argumentada]

10. El text següent conté diversos errors lingüístics. Fent ús de les taules que hi ha a continuació, detecteu, corregiu i justifiqueu deu errors d'ortografia, de lèxic, de morfologia, de sintaxi o d'expressió.

Per fer-ho, seguiu la pauta següent:

Error: Escriviu la forma incorrecta, tal com apareix en el text.

Correcció: Escriviu la forma correcta.

Justificació: Expliqueu els motius o la normativa que determinen que els mots o expressions siguin incorrectes.

Feia anys que no havia tornat al poble. La contemplació del paisatge l'hi va portar imatges de infantesa. Les vegades que havia travesat aquella riera amb en Lluís i la Marta, i que havien tornat xops a casa... Les vegades que s'havia enfilat en aquell lledoner... El que no acababa d'entendre era d'on podia venir aquell mal estar que sentia, per que havia esmorzat bé, feia bon dia, tenia prous dies de vacances... Segurament li molestava el record de la senyora Teresina, perseguin-lo amb un bastó punxagut i dient un renec rera l'altra. L'escena s'havia repetit moltes vegades per aquella vall. Era la seva estranya manera de divertir-se, atemorint els nens: els perseguia mentre anava diguent bastieses... Va ser la única responsable que aprenguessin tot allò que els pares no volien. I quan ja havia sembrat tot el repertori de males paraules en el jovent, va agafar una demència i va estar resant fins que va morir.

1		
<i>Error</i>		
<i>Correcció</i>		
<i>Justificació</i>		
Total		

2		
<i>Error</i>		
<i>Correcció</i>		
<i>Justificació</i>		
Total		

3		
<i>Error</i>		
<i>Correcció</i>		
<i>Justificació</i>		
	Total	

4		
<i>Error</i>		
<i>Correcció</i>		
<i>Justificació</i>		
	Total	

5		
<i>Error</i>		
<i>Correcció</i>		
<i>Justificació</i>		
	Total	

6		
<i>Error</i>		
<i>Correcció</i>		
<i>Justificació</i>		
	Total	

7		
<i>Error</i>		
<i>Correcció</i>		
<i>Justificació</i>		
	Total	

8		
<i>Error</i>		
<i>Correcció</i>		
<i>Justificació</i>		
Total		

9		
<i>Error</i>		
<i>Correcció</i>		
<i>Justificació</i>		
Total		

10		
<i>Error</i>		
<i>Correcció</i>		
<i>Justificació</i>		
Total		

Espai per al corrector/a		
Secció 3	1	
	2	
	3	
	4	
	5	
	6	
	7	
	8	
	9	
	10	
	Suma	
	Descompte per faltes	
Total		

[Pàgina per a fer esquemes, esborranys, etc.]

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta del corrector/a

Institut
d'Estudis
Catalans